

РЕШЕНИЕ

№ 153

гр. Асеновград, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Г. Шейтанов

при участието на секретаря Мария Ил. Ацалова
като разгледа докладваното от И. Г. Шейтанов Административно
наказателно дело № 20235310200541 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано по жалба подадена на 18.07.2023г. от И. И. Ч. , с ЕГН
***** с адрес гр. Асеновград, обл. Пловдив, ул. „Марица” № 15, ет.5, ап.10 , чрез
адв. П. П. от АК Пловдив, против Електронен фиш за налагане на глоба серия К №
4875019 от ОДМВР Пловдив, с който за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за
движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП
на И. И. Ч. , с ЕГН ***** с адрес гр. Асеновград, обл. Пловдив, ул. „Марица” №
3, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600 лв.

Жалбоподателят И. И. Ч. не се явява лично по делото. Чрез отразеното в жалбата
се излагат оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания
електронен фиш и се моли за неговата отмяна, като се претендира и присъждане на
съдебните разноски на основание чл.38 от Закона за адвокатурата.

Упълномощения повереник адв. П. П., също не се явява по делото. От
депозираното допълнително становище се установя, че той изцяло поддържа подадената
против ЕФ жалба, като моли същия да бъде отменен. Претендира за присъждане на
направените по делото разноски представляващи възнаграждение за адвокат.

Въззиваемата страна, редовно уведомени, не изпращат представител. Според
представеното писмено становище, обжалвания електронен фиш е правилен и
законосъобразен и като такъв следва да се потвърди.Претендират за заплащане на

юрисконсултско възнаграждение или алтернативно при уважаване на жалбата да се намали размера на присъденото адвокатско възнаграждение до минимума предвиден в закона.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното:

Атакуваният електронен фиш е бил издаден срещу И. И. Ч., за това, че на 12.02.2021г. в 12.55 часа в Пловдив, Асеновград, гр. Асеновград, в посока на движение на контролираните МПС от изток на запад, при максимално разрешена в населено място скорост от 50 км/ч и отчетен/приспаднал толеранс на измерената скорост от минус 3% в полза на водача, при движение с МПС лек автомобил „Фолксваген Пасат“, с ДК№ РВ 0454ТС, е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M № 566 / с установена скорост от 92 км/ч и превишаване на разрешената скорост с 45 км/ч./. Същото е било квалифицирано по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Като собственик, на когото е регистрирано МПС-то, бил установен жалбоподателя и на същия е била наложена глоба в размер на 600лв.

Гореописаната фактическа обстановка съдът намира за безспорно установена въз основа на събраните в хода на производството гласни доказателства от разпита на св. Б. Й. Т. и писмените такива: Електронен фиш на ОД на МВР гр. Пловдив, удостоверение за одобрен тип техническо средство, удостоверение от проверка на мобилна система за видеоконтрол, Техническо описание и инструкция за експлоатация на автоматизирано техническо средство TFR1-M, снимков материал, протоколи за проверка на мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M“.

Съдът намира жалбата за допустима, а разгледана по същество, ведно с всички направени възражения за основателна.

Безспорно по делото се установи това, че свидетелят Б. Й. Т. работи като полицейски служител в РУ Асеновград, на длъжност мл. автоконтрольор. От показанията му се установява, че на 12.02.2021г. св. Т. е бил на работа дневна смяна и около 10.30 часа се намирал на ул. „Цар И. Асен II“ срещу номер 127. Тъй като пътния участък се е намирал в района на границите на населеното място, то ограничението на скоростта на движение на МПС там е било до 50 км.ч. До посоченото мястото св.Т. се придвижил със служебен автомобил с ДК№ РВ 7519 ВК, който в последствие бил позициониран и ориентиран с предната си част срещу идващите от към центъра на гр. Асеновград автомобили. В предната част на купето на автомобила било монтирано АТСС TFR1-M № 566, което при включен режим е контролирало движещите се в посока от юг към север МПС-та. В 12.55 часа намиращо се в работен режим техническото средство, се активирало, като с него било заснет клип № 21227 на движещо се МПС- автомобил с ДК№ РВ 0454ТС, който преминал със скорост от 95 км/ч, при разрешена скорост до 50 км/ч. Констатациите на св. Т. във връзка с работата

му с АТСС TFR1-M № 566, били отразени в съставения от него, с дата от 12.02.2021г. протокол /копие към адм. нак. преписка/. Освен това заснетите на този ден с устройството клипове били свалени и запазени за по-нататъшна обработка и анализ. На по-късен етап, информацията от работата на АТСС от 12.02.2021г. била обработена, като се установило, че заснетия в 12.55 часа видеоклип № 21227, съдържа запис на движещо се МПС-лек автомобил „Фолксваген Пасат”, с ДК№ РВ0454ТС, собственост на И. И. Ч. . Именно превишението на скоростта от 42 км.ч., след приспадане на толеранс от 3 км.ч, е станало причина да се издаде обжалвания електронен фиш.

Само тези обстоятелства обаче не се явяват достатъчни за потвърждаване на обжалвания фиш. В същия са налице допуснати очевидни нарушения свързани най-вече с противоречивите обстоятелствата относно мястото на извършване на нарушението, които опорочават издадения електронен фиш. От съдържанието на обжалвания ЕФ се установява, че според АНО на въпросната дата и час, нарушителят се е движил в Пловдив, Асеновград, гр. Асеновград, като от тези обстоятелства не може да се прецени все пак в кое населено място е било констатирано нарушението. Това противоречие, наред с непосочването на пътя или данните за улицата на които се е движело МПС, не дава никаква възможност на нарушителя, а и на съда, да прецени, дали обжалвания ЕФ е издаден във връзка с използването на 12.02.2021г. АТСС в гр. Асеновград на ул. „Цар И. Асен II” до номер 127 и приложените във връзка с това нарушение снимки към адм. нак. преписка. Констатираните от съда противоречия в обжалвания ЕФ се явява особено съществени, като те са и достатъчни за неговата отмяна. Безпредметно е съдът да излага доводи по същество, доколкото установеното в ЕФ се явява нарушение по ЗДвП и дали същото е доказано. Подадената жалба се явява основателна по основното отразено в нея възражение и тя следва да бъде уважена.

Предвид изхода на делото, направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски се явява основателно, а разгледано по същество то следва да бъде уважено изцяло. Същото е направено на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, който гласи, че „В съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс“. От приложените по делото писмени доказателства–пълномощно и договор за правна защита и съдействие /лист 8 от съд.дело/ се установява, че адвокатската помощ от страна на адв. П. П. от АК Пловдив се осъществява при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 144 от АПК и чл.78 и чл. 89 от ГПК. Със своевременно депозираната молба /лист 19 от съд. дело/ адвокатът е поискал да му се присъди възнаграждение определено при условията на чл. 38, ал. 2 от ЗА. Според цитираните по-горе разпоредби адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист.Тези норми не изискват лицата да представят доказателства за наличието на някое от визираните основания, поради което е

недопустимо такива доказателства да се изискват и от съда. За да упражни правото си на присъждане на адвокатско възнаграждение, е достатъчно адвокатът да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да е посочено, че тя се предоставя безплатно на някое от законовите основания, като наличието им не се нуждае от доказване. Законодателят е въвел изключение от общия принцип, според който се заплащат само реално направените по делото разноски. В тези хипотези размера на адвокатско възнаграждение следва да се присъди и определи на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА без да се изискват и събират доказателства, като съдът определя неговия размер съобразно нормите на Наредба № 1. Следователно в случаите, когато се предоставя безплатна правна помощ, не следва да се представят доказателства за размера и начина на плащане на адвокатското възнаграждение. Доколкото адв. П. е изготвил жалбата против обжалвания ЕФ, то е налице процесуално представителство в съдебната фаза, и е видно, че е изпълнил поетите ангажменти спрямо жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл.18, ал.2 от НАРЕДБА № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения „За процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на наложената глоба. В случая следва да намери приложение текста на чл.7, ал.2,т.1 от Наредбата, където е предвидено, че за „За процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес при интерес до 1000 лв. възнаграждението е в размер на 400 лв.“ Доколкото спрямо жалбоподателя е било наложено административно наказание глоба в размер на 600 лева то съдът е на становище, че определения размер на адвокатското възнаграждение следва да се съобрази с текста на чл.7, ал.2,т.1 от Наредбата, като на упълномощения повереник адв. П. А. П. от АК Пловдив се определи възнаграждение в размер на 400 лв. В този смисъл направеното искане от АНО за прекомерност на възнаграждението съгласно чл.63д, ал.2 от ЗАНН се явява неоснователно. Делото не се отличава с някаква фактическа и правна сложност, като същото приключи в рамките на едно заседание. Искането за присъждане на разноски на повереника, се явява основателно и следва да бъде уважено, като съдът осъди ОД на МВР Пловдив, като ЮЛ издател на процесния ЕФ да заплати сумата в размер на 400лв. (чл.37, ал.2 от ЗМВР).

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4875019 от ОДМВР Пловдив, с който за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата

/ЗДВП/ на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.5 от ЗДВП на И. И. Ч. , с ЕГН ***** с адрес гр. Асеновград, обл. Пловдив, ул. „Марица” № 3, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600 лв.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Пловдив да заплати на адв. П. А. П. от АК Пловдив, с адрес гр. Асеновград, ул. „Изложение“ № 17, сумата от 400.00 лева /четиристотин лева / представляващи направени по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____